

Novi vesti o odporu v jugoslaviji in na Balkanu

Zuericha poročajo, da je kod na Hrvaškem položaj mirne tako obupen, da Pave- s svojimi policiji ovira pre- vesti iz posameznih krajev truge. Tako poskuša vsaj de- prikriti resnični položaj mskemu narodu.

Londona poročajo o vesteh nentina, glasom katerih so elovanski gerilci v Bosan- Novem zasedli vse javne e in vso okolico popolno- ičili čet osiŕca. Na progi n-Atena je prišlo do sabo- ki so progo za dalje časa ičile. Ta železnica je izred- nosti za Nemce, ki tam azaajo svoje čete iz Soluna v ne in potem naprej v Sever- Afriko.

Carigrada poročajo, da je rski vrhovni poveljnik na anu, general Loehr, vladi ekega Rajha predložil, da i v Grčiji posebnega ge- nega guvernerja. Ta pred- podpira Loehr z razlogom, i bilo potrebno uvesti v tem alju civilno upravo, češ da ne bo nikdar miru. Nem- a je Grčija zelo potrebna, na postati njena južna ba- vojaške operacije na oba-

Ameriški bombniki so zo- bombardirali Napel

London. — Ameriški bombni- že drugič poleteli iz Egipta alijansko pristaniŕce Napel ičili tam veliko škodo. e so ga obiskali Amerikan- z enim tednom, kjer so z iami potopili več ladij v pri- ŕu. Drugiĉ so obiskali pri- e pri belem dnevu zadnji

Alijani sami pravijo, da so ičili Amerikanci veliko e, ter da so bombe ubile 57 138 jih je bilo pa ranjenih. i Ameriško letalsko poveljstvo 16. tura poroĉa, da so se vrnili i Ameriški bombniki s tega

gleški bombniki so pa zopet ali Milan in Turin. Ker je a nad severno Italijo teŕka e, so teŕko našli svoje tar-

ers apelira na narod, naj snaŕi ceste

Washington. — William Jef- ar kavĉuka, je izdal apel i Ameriški narod, naj po- iŕiŕi ceste in pota, da se iŕiŕi z njih ŕeblje, drobi- i in druga taka navlaĉa. i avtnim kolesom. i kavĉuk prerezan, se ga iŕe rekapirati, pravi Jef-

Vabilo na letno sejo

ŕstvo Blejsko jezero, ŕt. DZ ima jutri veĉer svojo ejo. Œlanstvo je proŕe- i se v velikem ŕtevilu ude-

Enajsta obletnica

ŕetek ob sedmih bo daro- v cerkvi sv. Vida maŕa za i Jennie Straŕiŕar v spo- 11. obletnice njene smrti.

Najdeni kljuĉi

je izgubil 3 kljuĉe, jih nazaj na 1162 E. 60. St.

Na tak naĉin dobiva jugoslovanska vojska generala Mihajloviĉa oroŕje in municijo.

— PRAISE THE LORD AND PASS THE AMMUNITION —

Angleŕi napadajo ostanke armade generala Rom- mela, ki beŕi zahodno

Osmo angleŕska armada pod poveljstvom generala Montgo- meryja napadala ostanke arma- de nemŕkega generala Romme- la pri El Agheila. Angleŕi so ŕtrli nemŕsko obrambno linijo, nakar se je umaknil Rommel proti zahodu. Od 10. oktobra se je umaknil Rommel ŕe 700 milj preko Libije pred zmago- vitimi Angleŕi.

Rommelova beŕeĉa armada se je bila ustavila pri El Ag- heila, kjer se je nameraval Rom- mel postaviti v bran. Toda An- gleŕi so napadli s tako ŕilo, da so se Nemci takoj umaknili proti Tripoli, dokoder imajo manj kot 400 milj.

Istoĉasno so ameriški letalci z vso ŕilo bombardirali Tunis in Bizerte. Bombe so zanele ogromne poŕare v pristaniŕiĉih in na pomolih v soboto in ne- deljo.

Nemŕkega ujetnika iŕŕe- jo v Toronto

Toronto, Kanada. — Policija iŕŕe Siegfrieda Schmidta, ki je z ŕestimi drugimi nemŕskimi voj- niki ujetniki pobegnil iz tabori- ŕiŕa Gravenhurst. Oblasti so jih ŕest polovile, a Schmidt je baje v Torontu. Baje je kupo- val v neki prodajalni cigarete in ko ga je hotel trgovec izpraŕeva- ti, je naglo pobegnil.

Letna seja podruŕnice 25

Podruŕnica ŕt. 25 SZZ ima nocoj svojo letno sejo v navad- nih prostorih. Tajnica bo po- birala asesment ŕe ob ŕestih. Po seji bo nekoliko proste za- bave. Œlanice so proŕene, da se udeleŕe v velikem ŕtevilu.

NOVI GROBOVI

Antonija Kodromaz

V sv. Aleŕa bolniŕnici je umrla veĉeraj zjutraj Antonija Kodromaz, rojena Bordon, do- ma iz ŕupnije Prepoti na Pri- morskem. Stara je bila 52 let in je zbolela v ĉetrtke za mrtvo- udom. V stari domovini zapu- ŕŕa brata Andreja, tuĉaj pa soproga Andreja, ki je doma istotam. Dalje zapuŕŕa sina Leona, ki se nahaja pri mari- nih na otokih Parris, S. C., ki bo dospel na pogreb ter pet hĉera: Joanne Sekula, Flor- ence Jelinek, Sylvia, Erma in Vida ter enega vnuka. Druŕi- na ima svoj dom na 6702 Bon- na Ave. Bila je ŕlanica po- druŕnice ŕt. 25 SZZ. Pogreb bo iz hiŕe ŕalosti v cerkev sv. Vida v sredo ob devetih pod- vodstvom pogrebnege zavoda A. Grdina in Sinovi. Pokopana bo na Kalvariji. Truplo bo po- loŕeno na mrtvaŕski oder danes popoldne ob dveh.

Ana Grdiĉ

Po dveh tednih bolezni je umrla Ana Grdiĉ (Garagus), stanujoĉa na 5214 Forest Ave., Maple Heights, O. Bila je sta- ra 59 let in rodom Hrvatica iz ŕumberaka. Bila je ŕlanica druŕstva Bled, ŕt. 20 SDZ in Zrinjski Frankopana, ŕt. 403. Zapuŕŕa soproga Nicka, hĉere Mary Andrus, Ethel Vreneŕiĉ, Kathryn Ruben, sina korpora- Thomasa, sestro Martho Bro- ĉiĉ, vnuke in pravnuke. Pogreb bo iz Ferfoliatovega pogrebne- ge zavoda, 9116 Union Ave. Œas pogreba ŕe ni doloĉen.

Iz bolniŕnice

Albert Kokely se je povrnil iz bolniŕnice. Prijatelji ga lahko obiŕŕejo na domu, 19709 Shaw- nee Ave.

Pri poŕaru na plesiŕŕu je umrlo 110 oseb

St. Johns, Nova Fundlandija. — V soboto veĉer je nastal v na- trpanem plesiŕŕu poŕar, v kate- rem je poginilo najmanj 110 oseb in najmanj 102 osebi sta bili ranjeni. Veĉ ducatov ljudi je bilo poteptanih, ko so ljudje v paniki drli k izhodu.

Prva vest o poŕaru je priŕla ob enajstih veĉer. Toda po ra- diju je bilo naznanjeno, da ima- jo ogenj ŕe pod kontrolo. Kma- lu zatem je pa poŕar izbruhnil z vso ŕilo in objel vso plesno dvorano, predno so mogli poseĉi vmes ognjegasci, katerih posta- ja je komaj 200 jardov oddalje- na.

Tuĉaj so imeli navadno ples ob sobotih veĉer veĉinoma za za- bavo monarjem, katerih ladje pridejo tu sem. Kakor sodijo, je bilo med nesreĉnimi ŕrtvami tudi nekaj Amerikancev.

Dospel iz Afrike

Louis Prinĉiĉ, brat August Prinĉiĉa iz 6913 Hecker Ave. je dospel z letalom iz Afrike. Na- hajal se je v Monraviji v Afri- ki osem let blizu Dakarja, odko- der je moral oditi radi bliŕine vojne zone. S kliperjem je po- toval preko morja 36 ur in sicer je potoval preko Juŕne Ameri- ke, Porto Rico, Bermude in v New York. Zdaĉ bo odpotoval v Portland, Oregon.

Pismo iz Indije

Father Slapŕak sporoĉa, da je prejel pismo od slovenskih mi- sionarjev iz Bengalije, v Indi- ji, v katerem mu sporoĉajo, da so prejeli poslano vsoto \$314.50. Dŕor ŕeli ŕe kaj prispevati za te misijone, naj se zglaŕi pri Fa- ther Slapŕaku v Newburghu in sicer kmalu, kajti on bo sedaj nabrano vsoto za te misijone po- slal tja ŕe pred boŕiĉem.

Rusi so pobili v zimski ofenzivi 169,000 naciĉev in zajeli 74,500

ŕtiri petine padlih je Nemcev, ostali so Maĉŕari in Romunci. Na centralni fronti in pred Stalin- gradom so Rusi uniĉili Nemcem ogromne za- loge potrebĉin. 20 nemŕskih divizij je v nevar- nosti, da bodo obkoljene.

Moskva, 13. dec. — Odkar so priĉeli Rusi ofenzivo pred Sta- lingradom in na centralni fronti, so zajeli 74,500 nemŕskih ĉas- nikov in moŕ ter jih pobili 169,000. V tem ĉasu bje 20 nemŕskih divizij obupen boj, da se reŕijo obkoljenja severno od Stalingrada.

V teh 20 divizijah je nekako 300,000 moŕ, ki se krĉevito zaga- njajo v rusko linijo severoza- hodno od Stalingrada z name- nom, da se prebijejo proti zaho- du preko zamrle reke Don. Ruski kolobarl okrog nemŕskih divizij je od 20 do 30 milj ŕirok.

To je prviĉ, da so zaĉeli Nem- ci z veĉjo ofenzivo, da zlomijo obkoljenje. Kljub vsem nem- ŕskim napadom pa Rusi poroĉajo o svojem stalnem napredovanju.

Nemci skuŕajo dovesti svojim divizijam potrebŕŕine z trans- portnimi letali, katerih so Rusi uniĉili 171 v 5 dneh.

Od 19. novembra, ko so se Ru- si zagnali z ofenzivo proti Nem- cem v Stalingradu, so zajeli ali uniĉili ogromne zaloge nemŕŕe- ga materiala.

ŕtiri petine padlih je bilo Nemcev, kot trdiĕo Rusi, ostali so pa najveĉ Romunci, nekaj pa je tudi Maĉŕarov.

Rusi so zdaĉ na tem, da po- polnoma preŕeno Nemce iz Sta- lingrada, katerega je bilo neĉo polovica v nemŕskih rokah.

Zadej za nemŕsko linijo pa vneto delujejo ruski gerilci, ki so samo v okraju Smolensk po- bili 7,400 Nemcev ter razbili 45 vlakov v zadnjih 6 tednih. V provinci Kursk uniĉijo gerilci povpreĉno po en nemŕski vlak na dan.

Sedem armadnih letalcev pogreŕajo

Hamilton Field, Cal. — Sedem armadnih letalcev, ki so bili na patrulji ob obreŕju, pogreŕajo ŕe veĉ kot en teden. Zadnjiĉ so slišali od njih 6. decembra zju- traj. Imena letalcev ŕe niso bi- la dana v javnost.

Teŕka poŕkodba

Veĉeraj so bila radi padlega snega tla jako opolzklia in po- ĉe se o. veĉ poŕkodbah pri pad- cu. Tako se je poŕkodovala pri padcu tudi Mrs. Jean Krainze iz 6120 Glass Ave., ki ji je spo- drŕnilo na ledenih tleh na 156. St. in Waterloo Rd. Prvo pomoĉ so ji dali v Emergency Clinic bolniŕnici.

Naŕi vojaki

Vesele boŕiĉne praznike in sreĉno novo leto voŕŕi poznani slovenski ĉevljar, sedaj vojak Strica Sama, Joe Grbec. Piŕe, da je bil premeŕŕen iz Alabame v Virginijo. Njegov sedanjí naslov je: Pfc. Joe Grbec, Bat- tery H 67, CA (AA) A. P. Hill, Fredericksburg, Virginia.

Pvt. John A. Melle, sin Mr. in Mrs. John Melle, 6806 Bon- na Ave. je bil poviŕan v ŕarŕen- ter se nahaja zdaĉ pri letalcih v New Mexico. Njegov brat Victor pa se nahaja z ameriško armado neĉje v Angliji. Na- roĉa sreĉne boŕiĉne praznike vsem prijateljem in znancem, posebno pa svojemu botru Mr. Anton Grdiĉu Sr. Ćesittamo, John, k Tvojemu napredovanju.

Louis J. Zupanĉiĉ, sin Mr. in Mrs. Joseph Zupanĉiĉ, 1079 E. 76. St. je graduiral v oficirski ŕoli protizraĉne edince v Camp Davis, N. C., za podporoĉnika. V petek je dospel domov na do-

pust in ostane doma za 10 dni. Mlademu poroĉniku ĉestitamoi Pvt. Ralph C. Turk, sin Mr. in Mrs. Michael Turk iz 9401 Prince Ave. je priŕel v soboto za ŕtiri dne na dopust iz Quan- tico, Va.

Edward C. Gabrenja Jr., sin Mr. in Mrs. Edward Gabrenja, 44 E. 216. St., Euclid, O., je priŕel na dopustiz Great Lakes, Ill., kjer sluŕi pri mornarici. Nazaj odide v ĉetrtke zveĉer.

Iz Texas se je oglaŕil sloven- ski vojak Joseph F. Marolt, sin Mrs. Julije Marolt, 1055 E. 68. St. Pozdravlja prijatelje in znance ter se jim priporoĉa za kako kartico. Njegov naslov je: Pvt. Joseph F. Marolt, Med. det., 97th Signal Bn., Camp Bowie, Texas.

Za tri dni je dospel na do- pust iz Atlantic City Sgt. Ed- ward J. Zalar, sin Mr. in Mrs. John Zalar, 1038 E. 70. St. V sredo se vrne zopet nazaj.

"AMERIŠKA DOMOVINA"AMERICAN HOME
SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

JAMES DEBEVEC, Editor

Henderson 0628

6117 St. Clair Ave. Cleveland, Ohio

Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Za Ameriko in Kanado na leto \$6.50. Za Cleveland po pošti, celo leto \$7.50
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.50. Za Cleveland po pošti, pol leta \$4.00
Za Ameriko in Kanado, četrt leta \$2.00. Za Cleveland po pošti, četrt leta \$2.25
Za Cleveland in Euclid, po raznašalcih: celo leto \$6.50, pol leta \$3.50,
četrt leta \$2.00
Posamezna številka 3c

SUBSCRIPTION RATES:

United States and Canada \$6.50 per year. Cleveland by mail \$7.50 per year
U. S. and Canada \$3.50 for 6 months. Cleveland by mail \$4.00 for 6 months
U. S. and Canada \$2.00 for 3 months. Cleveland by mail \$2.25 for 3 months
Cleveland and Euclid by carrier \$6.50 per year, \$3.50 for 6 months,
\$2.00 for 3 months
Single copies 3c

Entered as second-class matter January 5th, 1909, at the Post Office at
Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

83 No. 292 Mon., Dec. 14, 1942

**Amerika je varna v rokah
naših vrlih fantov**

Tvoj in moj sin sta se odzvala klicu domovini. Odšla sta na bojno poljano, da ustavita sovražnika tam daleč zunaj, da ne bo prišel do naše vrtnice ograje.

Tvoj in moj sin sta zdaj prvič postala branitelja svoje domovine. Dozdaj se morda še niti zavedala nista, kaj je to — domovina. Morda sta zrasla na rojstni zemlji kot zraste drevo v gmajni, ki je morda potrebno za okolico okrog sebe, pa ne za splošen dobrobit dežele.

Bila sta del človeške družbe, del naše demokracije, ki sta jo našla že obstoječo, pa se je nista zavedala, ker pač nista ničesar videla okrog sebe, kar bi jo ogrožalo.

Demokracija jima je bilo nekaj tako vsakdanjega, kot je bilo vsakdanje kosilo, ki ga jima je dala mati redno vsak dan na mizo.

Sonce, ki jima je sijalo, zrak, ki sta ga vdihavala, je bilo zanju nekaj vsakdanjega, nekaj, kar se razume samo ob sebi in ki mora biti v človeškem življenju.

Nikdar si nista domisljala, da bi mogel nekega dne priti kdo, ki bi to svobodno sonce zatemnil, ki bi okužil ta naš svobodni zrak. Kdo pač bi se drznil storiti kaj žalega naši mogočni Ameriki?

Od mladih nog sta se učila ljubiti to našo zemljo in spoštovati to našo zvezdno zastavo. V kri in meso se jima je zasedala ta ljubezen in postala je del njiju telesa.

Tako sta živel in zrasla v krepka mladeniča, ponosna, da sta Amerikana, polna življenja in lepih nad v bodočnost. Morda sta pričela sanjati o domačem ognjišču, ki si ga bosta ustvarila, kakor so si ga ustvarili njiju starši. Dobila si bosta dobro delo, ali si zagurala bodočnost v obrti, profesiji. Živila bosta udobno življenje v svobodni Ameriki, v krogu svoje družine.

Pa je prišel strašen dan, ko so bile namah presekane njiju nade. Strašen grom je preresel zemljo tam daleč za morji in zamajala se je naša svobodna zemlja v tečajih. Preko prostranega sveta je švignil plamen, ki je začel uničevati ta lepi svet. Najprej tam preko morja v Evropi, potem se je razlil tje v Azijo in potem v Afriko, pa doli na otoke Južnega morja.

Naša fanta, tvoj in moj sin, sta postala pozorna. Stopila sta na obrežje ob Atlantiku in Pacifiku, si z roko zasenčila obraz in se zazrla tje preko morja, da vidita, je-li kaka nevarnost, da bi švignil ognjeni zubljki preko zelenega Atlantika in preko širnega Tihega oceana. Ni mogoče, sem ne bo segel prežal!

Pa je potegnil veter in preko morja-sta zavonjala prvi dim s pogorišč. Ne, saj nismo tako varni tukaj, saj nas mogočna oceana vendarle ne branita in ne bosta ubranila pred svetovnim požarom.

Prav sta uganila! Vsa prostrana in globoka voda ni mogla pogasiti silen plamen, ki se je bliskovito širil preko sveta. Siknil je tudi do naših obrežij, do same naše zemlje. Tedaj je naša zemlja zaječala in zavpila: na pomoč, fantje puške v roke in v boj proti sovragu, da ubranite zemljo, ki je vaša!

Pa so naša fantje zaukali in odšli na vojsko, tvoj in moj sin, pa sosedov, pa stotine drugih, pa tisoči, pa milijoni... Tvoj in moj sin, pa milijoni drugih so naenkrat spoznali, da demokracija ni nekaj vsakdanjega, da zemljo, na kateri so bili rojeni in kjer so tako brezskrbno živeli, niso podedovali v trajno last, do katere si ne sme nihče pod milim nebom lastiti pravice.

Spoznali so, da je treba to demokracijo, to svobodo in to zemljo plačati, drago plačati, s krvjo in življenjem, ako hočejo, da bo ostala svobodna zanje in za njih potomce.

Brez ugovora sta šla na vojsko, tvoj in moj sin, pa milijoni drugih. Razvrstili so se v nepregledno vrsto pod ljubljeno zvezdno zastavo, ki je del njih samih. Ozrli so se nanjo, ki je ponosno valovala v jutranji sapici ter ji ponovno prisegli zvestobo in vdanost.

Zapela je tromba, zastavo je dvignil krepak vojščak, nepregledna vrsta krepkih fantov se je zganila in usmerila korak v daljne kraje, na vse štiri vetrove, na vse bojne fronte, v boj proti ljutemu sovragu, ki si je drznil zaželeli našo sveto zemljo, našo edino Ameriko.

Naša dežela, kjer je bil prej edini ropot in šum od vrtečih koles v tvornicah, je naenkrat zažvela, kot bi bila vsa Amerika en sam velik panj čebel. Vojaška taborišča so rasla kot gobe po dežju. Fantje so vreli od vseh strani skupaj, se preoblekli v uniforme in se začeli vaditi v orožju, katerega niso prej niti poznali.

Njih mišičasta telesa, dasi gibčna, pa krepka, so morala zdaj s popolnoma novimi vajami. Najkrepkejši fant je bil kot novorojenček v tem novem življenju.

Pa so delali naši fantje čudeže in komaj so se dobro zavedali, že so bili vojaki, da so bili njih poveljniki kaj ponosni nanje. Potem so jih odposlali na vse kraje in kmalu so sprejeli svoj prvi ognjeni krst.

Poročila prihajajo, da se naši fantje dobro drže. Saj smo vedeli, da se bodo!

Bog, pomagaj jim do zmage! Daj, da se bodo vrnili zdravi domov! Mi vemo, da v njih rokah je Amerika varna.

BESEDA IZ NARODA**Komu naj toži mati
domovina?**

Ako nimajo njeni otroci toliko spoštovanja in ljubezni do nje, da bi se vsaj dostojno obnašali, kadar je med njimi njen državni zastopnik — zastopnik naše nesrečne in razkosane domovine Jugoslavije.

Kar se je zgodilo na prvem Slovenskem kongresu v Clevelandu 6. decembra 1942, ne bo kmalu pozabljeno. Slo bo v zgodovino in "pečat sramote" bo ostal na slovenskem narodu v Ameriki, pa brišite kolikor hočete, a nikdar ne bo zbrisano. Kar ste ga tukaj "polomili" bo škodilo tudi našim tam doma.

Ali ste že pozabili, kako so bili naši Slovenci od Nemcev pregnani s svoje grude iz Slovenije v Srbijo? Ali ste že pozabili, da so bili bratje Srbi tisti, ki so delili skorjico kruha z našimi "slovenskimi begunci"? Ni so jih "buuuu!" ampak so jim dali kruha. Mogoče so bili tudi tvoji ali moji sorodniki med njimi — malo pomislimo — pa ne pozabimo!

Torej, vsa slovenska inteligenca iz vseh krajev Amerike je bila zastopana na tem kongresu, pa se ni dobila med odborom ali delegacijo ena junaška oseba, ki bi bila stopila na oder in rekla: Dragi moj slovenski narod, kaj si vendar naredil? Ali se zaveš, da nas je ravnokar pozdravila naša mati stara domovina v osebi Konstantina Fotiča, jugoslovanskega ambasadorja v Washingtonu? ...

Povabili ste ga, a tako sramotno pozdravili — tulili ste na njega buuu — sramota!

Ali se sploh zavedate, koga ste zaničevali? — Našo nesrečno, revno, rojstno staro domovino, kjer naš trpeči narod v tiranstvu umira. Nove rane ste ji naredili, ampak rana, ki jo naredi otrok lastni materi je težka — boli, grozno boli.

Vedno se trkammo na prsa, kako velika je naša ljubezen do domovine in kako kulturni narod smo in na tem kongresu pa se je pokazala naša kultura... Niti eden se ni oglasil in protestiral, da to ni prav, kar se je naredilo. Odbor bi bil moral to storiti, to je bila njegova dolžnost. Ali je bilo to mogoče vzprijeto namenoma?

Taki kongresi bodo naši stari domovini Jugoslaviji več škodovali kot pa koristili...

Drugo, kar obojam je, da se je prekinilo v govoru Mr. Anton Grdina, predsednika slovenske North American Bank, ki je priporočal, da se kupi čim več "War Bonds." Govoril je v korist naše ljubljene nove domovine — Amerike, ki sedaj nujno potrebuje naše pomoči — a bilo je premalo časa, da bi se bilo spregovorilo par besed tudi v korist one domovine, ki nas je vzela pod streho in nam dala kruha. V ta namen bi se ne smelo določevati časa in mu vzeti besedo! Videti je, da smo presiti.

Se nekaj, Mr. Jože Grdina, delegat na kongresu, je predlagal, da se pošlje generalu Draža Mihajloviću, ki se bori z jugoslovanskimi četniki tako hrabro za svobodo domovine, pozdrav iz slovenskega kongresa v Ameriki. Pa se je vse to prezelo, zakaj? Odgovorite!

Nisem se nameraval oglašati, toda moja narodna dolžnost, zvestoba do Amerike in ljubezen do rojstne domovine mi je to narekovala. Srčno sem želela, da bi bila delegatinja na tem kongresu, danes pa sem vesela, da nisem bila med vami.

Srce ti dam, o domovina, žrtvujem rada ti ga v dar, samo, da lepa zgodovina,

v sramoto pa nikdar, nikdar!

Pozdrav vsem Jugoslovanom,
Marjanca Kuharjeva,
opazovalka.

Za domačo fronto

Zopet stopam pred vas, pooblaščen in naprošen, z prošnjo, da bi stopili v akcijo na domači fronti in pomagali fantom, našim sinovom na fronti. Da bi Amerika dosegla zmago, je organizirala tri fronte, te so: vojaki na bojnih poljanah; delavci v tovarnah; ostalo ljudstvo pa doma na domačih frontah.

Poleg vseh drugih domačih front, katerih je več vrst, je pa najvažnejša fronta "finance." Amerika bo zmagala s pomočjo njenega bogastva. Za vojake na fronti moramo stati mi z moralno in finančno pomočjo. To storiti smo naravnost dolžni. Velika nevhvaležnost bi bila od naše strani, ali od vsakega, ki bi v teh dnevih, ko nas pozivlja vlada na fronte, če bi se kdo izmed nas ustavljal in s kislim obrazom pomišljal, če bi kaj storil ali ne. Tak človek bi bil vreden, da bi bil poslan v kemp, da bi malo sprevidel, kaj in koliko je vredna ameriška svoboda!

Sedaj so nastopili resni časi, vojna je, toda, ameriška vlada je do skrajnosti potrpežljiva in prizanesljiva, samo lepo vabi in ponuja prilike enemu in drugemu, da bi sam sprevidel in spregledal, da je čas, da pokaže, koliko ima lojalnosti do dežele, katera mu je do sedaj nudila toliko tako udobno in srečno življenje v svobodi in prostosti, kakršnje nimajo nikjer drugod nobeni narodi na celem svetu.

Vlada smo mi ljudstvo. Vlada si izvolimo, da ona vzdržuje red in vodi upravo, da v njenem vladanju uživamo blagostanje in udobnosti, kakor jih nikjer drugod na svetu, kakor je že zgoraj omenjeno.

Ker so pa dozorili časi preiskujenj, da bomo tudi mi preiskušeni, koliko lojalnosti imamo do svoje vlade, je vlada začela klicati na nas državljane, da naj se odzovemo na fronto radevolje in dobre volje, ne s kislimi obrazi in oprekanjem, marveč z veseljem, kakor mladi vojaki prostovoljci.

Domače fronte, na katere nas nas pozivlja vlada so za nas varne in častne, še koristne! Sedaj prav pozorno kliče vlada na finančno fronto. Vlada se zaveda, da je najvažnejša fronta finančna. Vlada nam hoče dati take vloge na frontah, da jih bo vsak lahko izvršil. Vlada je odredila in določila, da je vsak delavec zavarovan in dobro plačan in tudi v vojnem času uživa potrebno udobnost. Kar vlada pri vsem tem še opozarja in želi je to, da se obrača do svojih državljanov, da ji v tem času potrebuje pomagajo, da od dobrega zaslužka kupijo vojne bonde, z drugo besedo, da na ta način, ko kupijo bonde s tem vladi posodijo, da lahko razpolaga z financo, ki je potrebna za izvajanje zmage. Kdo ne bi bil za take ideale. Vlada pa tega niti ne poča zastoni, vlada jamči te bonde in bo od njih ali zanje plačala lepe obresti! Kaj hočemo še več! Kdo ne hoče to upoštevati!

Prav sedaj v tem času je razglašena velika kampanja takih "Victory bondov," katere hoče vlada, da se jih razproda še ta mesec za 9 milijonov.

V ta namen so bile pozvane vse banke in posojilnice, da to priporoče vsem, kateri imajo denar za investicije. Tukaj pridejo v prvi vrsti v poštev organizacije.

Se se lahko spominjamo, koliko je bilo hrupa in jadikovanja, ko so naše organizacije kupovale bonde ali obveznice, katere niso imele nobene garancije in za katere so neki agentje, da so jih prodajali obljubovali in plačevali komišeni.

Sedaj imajo vse organizacije lepo priliko investirati na dobre obresti, če rečem v dobre obresti, v teh časih po 2 in pol obresti za garantirane obveznice, je to zelo velika in lepa prilika, kaj takega se ni doživelo že dolgo let nazaj.

Poleg organizacij velja to za vsakega posameznika, ki ima kaj denarja, da ga lahko investira.

Rokajki! Na tako fronto se ne sme nikdo odreči, da ne bi šel. Sam sebi bo s tem pridobil vojaško čast, za posojilo bo dobro nagajen in obrestmi in celemu svetu bo s tem pomagal do zmage za demokracijo.

Tako torej na fronto, na fronto za zmago, na fronto za našo lastno korist. Vladi moramo biti lojalni in samim sebi tudi. Ako odrečemo lojalnost, taki vladi kot jo imamo v Ameriki, potem ne zaslužimo drugega, kot da pridemo v sužnost fašističnih vlad. Vlada nam lahko reče: "Kdor ni zmenoj je proti meni." Res, kdor bi v teh dneh ne hotel sodelovati z vlado in tem, kar nam priporoča, tak potem ne zasluži uživati ameriške svobode in komodnosti, kakršno mu Amerika nudi.

Sicer pa nam kličejo iz bojne polja prav isto naši vojaki: "Na fronto za nami, podpirajte nas moralno in finančno, da bo nam mogoče izvajati zmago demokracije za vas in za vaše sobrate, ki živijo v sužnosti diktatorjev in tlačiteljev!"

Te dni se vrši ta izvanredna kampanja, za katero sem pooblaščen, da za naše Slovence in banko apeliram v smislu kakor ste slišali.

Rokajki! Ta kampanja je drugi naš kongres; naše resolucije so naša pomoč naši vladi; glejmo, da bomo imeli kaj pokazati, kadar bodo preresetvali naše resolucije in iskali pri narodih, kaj da smo doprinesli v dejanjih! Vedno opozarjam: upoštevajte domače institucije in pokažite lojalnost dejansko, to zna kaj pomagati, vse drugo bo ali pa ne, kaj koristilo. Dejanja govore. Pooblaščen so še drugi naši rokajki za nabiranje aplikacij za prodajo bondov. Zglasite se na banki, če pa ne morete sem, pa pokličite nas po telefonu in pridemo k vam na dom po aplikacijo. Kdor le more, naj pokaže svojo lojalnost sedaj, ko je čas za to. Prišel bo čas, ko zna ravno to mnogim pomagati. V imenu Federalne banke, ki vodi to kampanjo, vas pozdravljam.

Apton Grdina,
predsednik N. A. Banke.

**Newyorški italijanski list
o borbi in trpljenju
jugoslovanskega naroda**

Tukajšnji levičarski list "L'Unita di Popolo" je objavil zanimiv dopis o Jugoslaviji. Pri naših nekaterih izvlečke v dokaz tega, da se tudi že nekaterim, akoravno redkim, Italijanom odpirajo oči.

Spomladi leta 1941, po sramotnem pohodu v Albanijo, je fašizem proglasil, da je vojna na Balkanu dobljena. Pokrajina Ljubljane je bila priključena kraljevini (in carstvu!) Italiji, nakar so ugledne osebnosti tega mesta sporočile "osvobodilec" Mussolini-u svojo zahvalo. Ako so bili njihovi podpisi zares na papirju, bomo pozneje zvedeli, s kakšnim divjaškim nasiljem so jih izsilili. Res pa je vsekakor, da je kmalu po

tem zagrmela bomba v neki gostilni, kjer so se sestajali znani laški fašisti. Ob tej priliki smo zvedeli, da je bil že nekaj tednov prej ubit fašist in zvedeli smo tudi — akoravno tega niso povedali fašisti sami — da je bilo po nalogu vlade iz Rima 38 vasi "italijanske" pokrajine Ljubljane popolnoma porušenih s strani zasedbene vojske, ker so te vasi preveč očitno izražale... preveliko in preglasno navdušenje za svoje "osvoboditelje." Taka brezpravnost se bo dala oprati le s krvjo onih, ki so krivi takih strašnih zločinov.

Zivinska fašistična nasilja, umori, obsodbe na smrt, atentati in vojne operacije partizanov so se v teh zadnjih mesecih kopičile v pokrajini Ljubljani, kakor tudi v drugih zasedenih in Italiji priključenih ozemljih.

Nedavno je govorilo fašistično časopisje o usmrtili fašistov in špijonov v Ipvski dolini (Goriška pokrajina), ki je zdaj že 20 let od fašistov zasedena in mučena. Mussolini pa zdaj pošilja poslednje pozdrave roparskega glavarja svojim razbojnikom, ki so z življenjem plačali svoje nezasižane zločine. Jugoslovani so Slovani. Oni bodo ostali Slovani in zahtevajo svojo narodno neodvisnost.

Tak je položaj v takozvanih "italijanskih" krajih, a še mnogo hušji je za fašizem v "zavezniški" Hrvaški in v drugih zasedenih ozemljih. Mesto Banja Luka na primer, ki je fašističnim ustašem najsvetejši kraj in o katerem so govorili, da bo postal nova prestolnica Hrvaške namesto zanesljivega Zagreba, kjer so bila celo že ministerstva pognana v zrak — to mesto je bilo precej časa popolnoma odrezano od ostalega ozemlja, ko so ga obkolili jugoslovanski partizani.

Banja Luka pa tudi ni edino središče, kjer se je to zgodilo. Precejšnje število mest je bilo obleganih od partizanov ali pa celo zasedenih. Najnovejši in važen dogodek te osvobodilne vojne jugoslovanskih partizanov je bitka, v kateri je bilo ujetih 1.550 Italijanov v Bosni, do čim je bil ves ostali oddelek popolnoma poražen in razpršen.

Vekrat so že fašisti javili, da je partizanska vojska poražena, toda dejstva so kmalu razkrinkala te fašistične laži. Ponovno je Mussolini zamenjal svoje generale — prav kakor v Albaniji — in pozval na odgovor poveljnike zasedbenih čet, katerim je nato dal novo, še strašnejša navodila.

Jugoslovanski narod je postal enoten in sklenjen in je odgovoril: "Oko za oko, zob za zob." Fašistično časopisje pa je skozi stisnjene zobe in med vrsticami priznalo, da se nahajajo v Jugoslaviji široki predeli, ki so pod upravo partizanov.

Uradne številke navajajo več od 1.100 mrtvih v teku meseca maja, a tem je treba prišteti stotine in tisoče iz preteklih mesecev.

Londonski "Times" o položaju na Hrvaškem

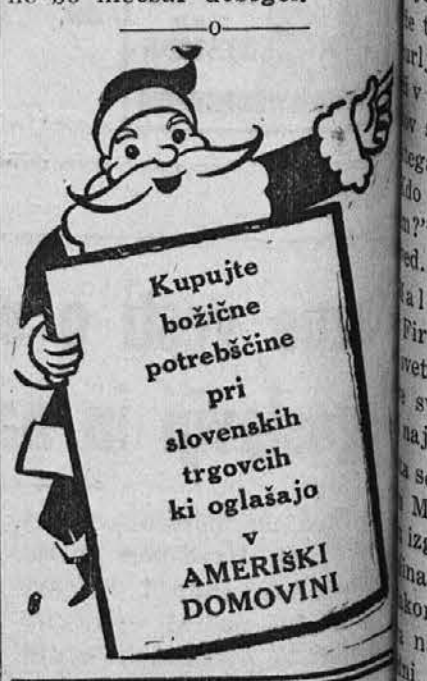
London, (Radio prejemna služba). — Londonški Times je priobčil daljši članek o položaju na Hrvaškem. V Zagrebu je Gestapo ustrelila 10 oseb pod pretezo, da so pomagale komunistom. Za radi uboja nekega nemškega častnika in njegovega pobočnika, so usmrtili več hrvaških domoljubov, ki so bili pobrani za talce. Upora seveda to ne zaduši — te dni so domoljubi zopet ubili ustaškega uradnika. A na progi Zagreb — Beograd pa se dogajajo vedno nove sabotaže in prizadevanja Nemcem velike skrbi in težave.

Marsikateri ukrepi so bili postreženi in tudi obisk generala Lohra pri dr. Mačeku je bil posvečen predvsem vprašanju, kako pridobiti hrvaški narod za naci-fašistično stvar.

Sele ko je hrvaški prvak odbil vse ponudbe, je Pavelić preuredil svojo vladu, a tudi s tem ne bo ničesar dosegel.

kako pridobiti hrvaški narod za naci-fašistično stvar.

Sele ko je hrvaški prvak odbil vse ponudbe, je Pavelić preuredil svojo vladu, a tudi s tem ne bo ničesar dosegel.

IV.

Takrat, ko je Bog Babilonem zmešal jezike, ni bilo niti proti temu, kar se godi jutro v kempi, ko fantje vstajajo in se odpravljajo na lov. Ta škornje, oni kapo, tretji parne, četrti se veri, da lahko poseže, da je postavil puško v roko, le kot, pa je ni nikjer. Zelo spodbudljivo je, kako drug drugoga dolže za pogrešano stvar.

Ko so končno pripravljeni na odhod, odrinejo v temno jutro. Zbašajo se na avte in odprejo par milj od kempe. Spotoma srečajo druge love, ki so na poti v kraje okrog njih taborišča. Staro pravilo je namreč, da nihče ne lovi okrog svojega taborišča. Vsak misli, da je drugje več divjadi. Pri sobi di imajo vedno boljše kruh.

Ko dosepejo na kraj, kjer bodo do lovili, vdenejo naboj v puško. Potem stopi vodja napredujoči lovci pa za njim v gozd. Spotoma začne voditelj lovec razpravljati po čakališčih. Vsekar mu strogo zabija, da se ne nobenim pogojem ne sme odstraniti z odkazanega prostora, dokler mu ne bo dal za to zmeneja sosedni kolega. Vsekakor mora stati na svojem mestu, dokler ne zagleda kake strelje, ali dokler ne omaga, ali dokler ne omaga.

Končno si sam v gozdu, zen če morda ne šteješ par strelcev, ki so raztreseni na straneh, ljaž daleč od tebe. Toda vidijo jih pa ne, ker tudi ti se skrivajo za kakim debelom in si prikradevajo na vse kriplje, da bi se ganili.

Tovariši tvoje ekspedicije pa na levo in desno od tebe. Včasih kateri nalaho zakaslijo, toda to ne iz potrebe, ampak zato, da te opozori, da je tam in ne morda kaka srna.

Če ti je res na tem, da ustreliš kakega loveca, ni nič hujšega kot to. V tem slučaju najprej streljaj, potem pa pogledaj, kaj si ustrelil. Ako zaslišiš kak šum v goščavi, ali če vidiš, da se kak listič v gumi premakne, ne pomišljaj, svojemu ampak streljaj. Devetkrat med desetih potov si ustrelil ali vsaj obstrelil loveca.

Ako se ti kaj belega zabljuje med grmovjem, se ne obrni na ampak streljaj. Morda je snjaka, morda je pa tudi lovec, je potegnil iz žepa rutico, se uselke. Ker pa ne veš, kaj prav je, zato najprej ustreljaj, pogledaj, kaj si zadel.

Drug zelo lahek način, kako ustreliti loveca je, če streljaš s srnjakovo glavo, od katere vsaki skozi grmovje samo rožnate. Morda je kak lovec, ki nosi na rami srnjaka in če ciljaš na koliko pod glavo, boš prav gotovo loveca zadel.

OPOMBA: Pišite imena razločno. Ni treba pisati vsega vojakovega naslova, ker se njih naslovi vedno spreminjajo. Zaznamujte samo vojaško enotico, pri kateri služite, s tem, da napišete v dotični vrsti besedo "da," ali pa samo deklarativno z navadno navpično črto.

Izrežite ta kupon in ga pošljite takoj ali najkasneje do 10. decembra na: Ameriška Domovina, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, O.

OPOMBA: Pišite imena razločno. Ni treba pisati vsega vojakovega naslova, ker se njih naslovi vedno spreminjajo. Zaznamujte samo vojaško enotico, pri kateri služite, s tem, da napišete v dotični vrsti besedo "da," ali pa samo deklarativno z navadno navpično črto.

Izrežite ta kupon in ga pošljite takoj ali najkasneje do 10. decembra na: Ameriška Domovina, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, O.

JUNAKINJA IZ ŠTAJRA

PREVEL DR. JOS. JERŠE

"Veliki Bog, mi te hvalimo!" je zapel dolí v mestnem parku glas, čist kakor orgelska piščal. Z njim se je grmeče združilo tisoč in tisoč glasov v dvorani in na mestnem trgu, ki so se zliili v mogočen hvalospev, kakor ga še ni slišal noben božji hram, ki bi ga tudi noben ne mogel doseči, razen neskončnega božjega hrama, ki je zgrajen nad Štajerjem, nad celim svetom.

Hendel, ki mu je donela pesem, je z roko zasenčil svoj obraz, potem se je prevzetno in predrzno oziral okoli sebe. Že dolgo je vedel, kako bo izpadla volitev, saj pozna svoje prijatelje. Vendar se mu sedaj, ko je dosegel novo čast, širi sree. Podobno je človeku, ki je splezal na visoko goro in sedaj stoji kakor gospod gore na solnčnem vrhu. Gospod je, Štajer je njegov.

"Meč! Prinesite meč!" kriče možje. "Prinesite mu meč!"

Prastara navada je v Štajru, da prinesejo mestni svetovalci meč novoizvoljenemu sodniku na slovesnem sprevodu v njegovo hišo. Toda kdo bo čakal drugega dne? Kaj nas brigajo stare navade! Hendel je sodnik! Dvajset rok odpre skrinjo; eden izmed svetovalcev vzame iz nje meč ter ga poda novemu sodniku, ki ga vzame v svojo desnico. Ves se blesti cvetlic, vencev, krilatih boginj, plamenečih oltarjev in daritev.

Ponosno kakor kralj stoji sodnik Joahim Hendel z mečem v roki v dvorani. Ljudstvo se gnete v dvorano, ki se na videz veča in širi. Med črno oblečene oblastnike so vdrlí sajasti kovači in nožarji, kramarji in kmetje v pisanih suknjah. Vsi dvigajo roke, kriče in vrisajo: "Živio!" Tisoč postav mrgoli, tisoč mož in le en klic veselja se glasi: "Naj živi Hendel, nadsodnik, Hendel, naš gospod!"

Zvonovi so doneli, topovi so gromeli. Skozi gnečo se preri-va lepa, sijajno oblečena gospa. Z eno roko dviga svoj zlatodamaščen plašč, z drugo vodi vodilno palčko in zadovoljno deklico, ki se venomer smehlja. "Hendel, Hendel!" Že se je pri-gnetla do mize, ovila je svoje roke možu z mečem okoli vratu in je na njegovo ramo položila svojo glavo, s katere zmešano više pajčolan, debele zlate kite in nizi biserov in zlata.

"Moj ljubljene, moj najdražji, moj gospod mestni sodnik; vse življenje sem hrepene-la, sedaj sem doživela."

Smehljaje ji poda roko ter dvigne do čez glave dete, ki se je smehljaje vzpelo k svojemu očetu. Potem podraži zlatola-sko: "Gospe ne spadajo v svet —!"

"Moj ljubi, vsi te pozdrav-ljajo, jaz, tvoja žena, pa bi te ne smela?" mu prosi veli, oči pa ji žare ponosa in ljubezni.

"Dobro, Helena, vem, da te veseli. Bog s teboj!" Izvil ji je iz rok svojo roko ter se je naslonil na meč. Ta mu je se-daj več kakor žena in otrok. Po-časno je stopala iz dvorane, nje-na zlata in rožnata lepota oma-mi marsikako oko.

Joahim Hendel se še vedno upira na svoj meč, ki ga krasi boginje, spake in plameneči žrtveniki. Potem povzdigne svoj krepki, globoki glas ter pravi: "Štajerci, hvala vam!" Sveta tišina je nastala v dvo-rani kakor nekaj na galilej-skem jezeru, ko je Gospod za-povedal viharju in valovom. Hendel govori: "Štajerci, dali

ste mi ta-le meč. Naj mi da Bog in njegov evangelij moč, da ga nosim v blagor vašega mesta. Dali ste mi ta-le meč, ki ima oblast nad življenjem in smrtjo. Ko je utočilo preteklo stoletje, je nekdo pred to hišo pretrpel smrt. Videl je ta meč in je rekel: "Življenje je sveto." Ni preli nedolžne krvi, toda njegova beseda je bi-la gospodova. Tu stojim z me-čem, pa ne stojim, da bi preli-val kri, razen če je res potre-ba; če je mogoče odpustiti, od-pustim. Boj, komur boj; pro-gnanstvo, komur prognanstvo! Če mora teči kri, naj teče, pa brez ognja in nečloveških muk. Tako je zapisal Mark Avrelij, radost človeškega rodu. Tako sodim o smrtni kazni. Tudi naš milostivi gospod in cesar na Dunaju je usmiljen gospod, ki ima pravico pomilostčenja. Če nas bo kak zapuščen in spoko-ren grešnik ali grešnica pro-sila milosti za ubogo življenje, tega ne bomo pozabili. Življe-nje je sveto."

Kakor božji hram je prisluskovala vsa dvorana. Takega govora še ni bilo slišati na tem mestu. Iz Frajzinga, poleg me-sta, se dviga umazan dim-sež-ganih človeških kosti, tudi v Štajnfeldu je steklo že mnogo krvi. Bilo je že Štajercem pre-več, pa kaj je pomagalo, če se je pa odslej vsak sodnik držal stare navade, starega rimskega prava. Sedaj bo drugače. Hen-del bo šel svojo pot.

Joahim Hendel se je veselo ozrl proti odprtim vratom, kjer je stala njegova žena z malo deklico, čeprav ženske ne spadajo v svet, in ga je s skle-njenimi rokami kakor svetnika opazovala. Potem je nadalje-val svoj govor:

"Govoril sem o smrtni kaz-ni. Pa so še druge stvari, ki spadajo v sodnikov delokrog, in rečem vam, da sem pripravljen za pravico tvegati svoje premo-ženje, svojo kri. Trgovina z že-lezom, ki je nekaj pri nas ta-ko cvetela, pojema. Tega mora biti konec! Priskočiti hočemo ubogim producentom ter skrbeti za nov izvoz. Prepričati hočemo z vsemi sredstvi vsak proti-postaven izvoz, ki gre skozi gor-ju dolino Anize, to pa ne ad-montskemu prelazu vkljub, marveč v varstvo železninarskega prava. Kajti ta sleparija z železom je mati bolečin za vse štajerske plavže. Naj ima gos-pod iz Admonta svoje, meni naj pusti svoje. Tudi z upniki bom stopil v dogovor in skrbel, da se združijo vse vrednote, da se s svežo močjo ustanovi nova družba.

"Hočemo tudi, jaz in gospod-je svetovalci, da se uredi de-narne razmere, pa naj tudi iz-svojeja izplačam par sto mark kovanega srebra. To se mora zgoditi.

"Skrbeti hočemo tudi za sta-ro bolnišnico kjer je komaj za dvajset mož prostora in oprave. To se mora zboljšati. Nad-zorovali bomo prodajanje in kupovanje zemljišč, da zabra-nimo oduševstvo. Tudi revež naj ima nekaj od izkupičkov boga-tih zemljišč, kupčija naj po-stane plodonosna tudi za re-vnega moža."

Na mestnem trgu so ploskali in vriskali tisoči. Vseposvob je šumelo in kipelo kakor visoka plima.

Doli pri stopnicah sedi mla-di sin sodnikov kakor vitez na konju, okoli njega viharjo za-stave: smeje se, zamahne z ro-ko ter zavpije: "Hendel govo-ri, pozor, poslušajte njegove

besede!"

In nasmehljal se je štajerski sodnik. Da, moje najljubše de-te, kakor ponosno danes okoli jahaš in zapoveduješ, tako po-nosno boš enkrat nosil tudi ti ta-le sveti meč, kakor knez boš, ko kdaj postaneš sodnik pro-tesantovskega štajerskega me-sta.

"Meščani!" nadaljuje, "všeč vam je moja beseda, tako je prav. Pa še nekaj vam imam povedati, kar mi leži na sru-bolj kakor trgovina z železni-ko, bolj kakor prodaja zemljišč in bolnišnica, bolj kakor meče-va oblast, kar mi leži na sru-bolj kakor blagor in sreča mojega ljubega sina in moje hčere!"

Vseh oči se žgoče primejo njegovih ust. Globoko je šel po sapo, široke prsi se mu raz-širijo in ognjeno mu zaiskre oči. Rekel je: "Tukaj, v Štaj-ru, sta si dve veri med seboj v-laseh. Jaz sem protestant, sem protestantovski sodnik. Pa ve-dite vsi Štajerci, katoličani in protestantje: Sodil bom po bo-žjih postavah, po postavah te-ga mesta in po svoji vesti. Ena-ka pravica za vse, nihče naj ne bo prikrajšan v pravici zaradi vere, kakor gotovo mi Bog po-magaj! Pa še nekaj vam po-vem, gospodje v dvorani in vam gospodje pred vrati: Kdor pre-lomi mir, kdor neti sovraštvo, kdor hoče porušiti cesarsko do-ložbo, vsled katere se prizna-va protestantom v Avstriji ver-ska prostost, kdor brani svo-jemu bratu moliti in verovati po njegovi vesti, kdor zaradi vere zaničuje, žali, umori mo-ža, pa naj bo tudi zadnji revež, pa naj bo, kdor hoče, imeniten ali preprost, protestant ali ka-

toličan," — sedaj je Hendel povzdignil svoj glas, da je za-donel iz dvorane ven, kakor je nekaj na sinajski gori med gromom in bliskom zadonela beseda Gospodova, da se je treslo vse ljudstvo — "za tega ne poznam nobene milosti, strl-ga bom s to-le pestjo, s katero držim meč, kakor gotovo mi Bog pomagaj!"

V dvorani in na trgu je bilo vse tiho kakor v cerkvi, kakor so bili tihi Izraelci ob vznožju sinajske gore. Votlo so mr-mrali protestantovski gospod-je: "Tega moža nam je Bog poslal."

Ni se še oddahnilo ljudstvo od žugajočih besedi, Hendel pa je z milejšim glasom, smehlja-

je nadaljeval:

"Toda upam, da v našem Štajru ne bo takih motilcev mi-ru; če je kdo med nami, sedaj ve mojo voljo in naj se po tem ravna. Tudi katoliški somešča-ni naj sprejmejo ta opomin od mene, ki me imenujejo krivo-verca, ta opomin prihaja od vi-sje oblasti. Določba o verski prostosti prihaja od cesarja, mir pa od Boga. Štajer, naj okoli meča, ki ga mi podajaš, dehti, zeleni in cvete oljka in hrastov venec, nad obema pa naj čuva ta-le roka. Postani naj mogočnejše mesto v vojvo-dini, mogočno po železninarski obrti, mogočnejše po tvojih starih šegah in navadah, naj-je mogočnejše po tvoji pravi, res-

Gornja slika nam nudi prizor po bombardiranju otoka Malta v Sredozemskem morju. To je po Angležih za-seden otok in je poznan kot najbolj bombardirana točka na zemlji tekom te vojne. Toda, Malta se ne poda.

nični, čisti novi veri. To želi, ki te ljubi, Joahim Hendel."

Kakor pred svetim blagoslo-vom so se priklonile vse glave, ko je sodnik končal svoj govor. Vse roke se sklenejo, vse prsi kipe. "Trideset let je, kar je prišel Pravnfalk, pohodil pro-tesantovsko sv. pismo; ta šo-mošter jim je razdrobil kelih v kosce, in danes čuje Štajer kra-sni govor, kakor ga ni slišal Vorma iz Lutrovih ust." Tako so si mislili protestantje. Nič več niso vpili, nič več vriskali

po in okoli dvorane. Z vso ustnic pa jim je, kakor kakor jim pri božji službi služba božje besede podaja kelih, petalo: Amen! Amen! Še celo nekateri katoličani ga nehoti pozdravljali. Že se je, kakor da je angel s plamo splaval nad ponosnimi ranami tje v mesto, da je goslovi.

(Dalje prihodnjič.)

Kupujmo obrambne obvez-nice in znamke!

V bivši francoski trdnjavi Lyautey v Maroku je za-vihrala ameriška zvezdnata zastava. Trdnjava je bila poškodovana predno so jo ameriški vojaki zavzeli. Pred-trdnjavo vidimo na straži dva ameriška vojaka.

Domačini na Novi Guineji so zelo prijazni napram ameriškim vojakom in z velikim zanimanjem ogledujejo njihovo vojno opremo. Na sliki vidimo skupino domačinov, ki si ogleduje notranjost ameriškega bombnika, ter nestrpnijo pričakujejo, da bi pomagali pri prenašanju vojne nega materiala.

Eno izmed najbolj važnih naznanil

KI JIH JE ŠE IZDAL U. S. ZAKLADNIŠKI ODDELEK

Kampanja za 9 bilijonov dolarjev posojila zmage je sedaj v teku!

Ta teden je začela ameriška vlada s kampanjo, da si izposodi devet bilijonov dolarjev iz hranilnih vlog in drugih skladov, kot važen del za zmago v tej vojni hitreje in popolneje.

Tekom teh kritičnih tednov vas bodo morda obiskali zastopniki ene ali druge sekuritnih firm ali bank, ki bodo dali na razpolago svoj čas in napor brez vsake odškodnine za odbor sklada zmage. Ta vam bo razložil na primer, kake koristi boste dobili od novega bonda zmage, ki nosi 2½% obresti. Kadar pride, ga sprejmite prijazno, ker pomaga k zmagi. Ako ne bo prišel, vprašajte svojega bankirja za vse podrobnosti. Vi lahko kupite za vsako vsoto.

Mnogo ameriških družin je danes razdrtih. Milijone jih je zapustilo

domove ali delo; tisoče jih je dalo življenje in mnogo jih je pripravljenih za isto.

Toda vlada, vaša vlada vas ne vpraša, da bi ji kaj dali k tem devetim bilijonom dolarjev. Vpraša vas, da bi ji posodili ves denar, ki ga sploh morete investirati tam, kjer je najvarnejša investicija na svetu in po dobrih obrestih.

Kadar se oglasi pri vas pooblaščenec za posojila zmage, pomnite, da je to v vašo lastno korist, kot je v korist vaše dežele, zato ga poslušajte in investirajte.

Stopite v eno izmed naših bank, kjer vam bodo vse natančno razložili, kako boste investirali varno in po dobrih obrestih.

North American Bank Co.

6131 St. Clair Ave.

15601 Waterloo Rd.

in tudi pri

St. Clair Savings & Loan Co.

6233 St. Clair Avenue

ŽENINI IN NEVESTE!

Naša slovenska unijska tiskarna vam tiska krasna poročna vabila po jako zmerni ceni. Pri-dite k nam in si izberite vzorec papirja in črk.

Ameriška Domovina

6117 St. Clair Ave.

HEnderson 0628